

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยติดตามผลการรักษาผู้ป่วยจิตเวชวัยรุ่นที่คลินิกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 58 ราย เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ตามกำหนด นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามหลักการทางสถิติ ดังนี้

1. แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลเกี่ยวกับการป่วย ข้อมูลเกี่ยวกับการรับการรักษา (ตารางที่ 1 - ตารางที่ 5)
2. แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของระดับอาการทางจิตและระดับการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการวินิจฉัยโรค (ตารางที่ 6)
3. เปรียบเทียบอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล สภาพครอบครัว ข้อมูลเกี่ยวกับการป่วยและการรับการรักษา (ตารางที่ 7 - ตารางที่ 10)
4. หาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย อาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมในปัจจุบัน (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของผู้ดูแลผู้ป่วย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลในปัจจุบัน

ข้อมูลของผู้ดูแลผู้ป่วย	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย		
บิดา หรือมารดา	45	77.6
พี่ หรือ น้อง	4	6.9
ญาติ	9	15.5
การศึกษา		
ประถมศึกษา	33	59.9
มัธยมศึกษา	7	12.1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	8	13.8
ปริญญาตรี	9	15.5
สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.7
อาชีพ		
ค้าขาย	17	29.3
รับจ้าง	17	29.3
พนักงาน	5	8.7
รับราชการ	10	17.2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	9	15.5
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
รายได้เพียงพอกับรายจ่าย มีเหลือเก็บ	16	27.6
รายได้เพียงพอกับรายจ่าย	32	55.2
รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย	10	17.2

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลของผู้ดูแลผู้ป่วย ดังนี้

ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย พบว่าผู้ดูแลผู้ป่วยเป็นบิดาหรือมารดา ร้อยละ 77.6 เป็นญาติ ร้อยละ 15.5 และเป็นพี่หรือน้อง ร้อยละ 6.9

การศึกษา พบว่าผู้ดูแลผู้ป่วยมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 59.9 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 15.5 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ร้อยละ 13.8 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 12.1 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 1.7

อาชีพ พบว่าผู้ดูแลผู้ป่วยมีอาชีพค้าขายและรับจ้างจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 29.3 รับราชการ ร้อยละ 17.2 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 15.5 และเป็นพนักงานบริษัท ห้างร้าน ร้อยละ 8.7

ฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ดูแลผู้ป่วยมีรายได้เพียงพอกับรายจ่าย ร้อยละ 55.2 มีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 27.6 มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ร้อยละ 17.2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลในปัจจุบัน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
อายุปัจจุบัน		
13-15 ปี	6	10.4
16-18 ปี	23	39.6
19-21 ปี	29	50.0
เพศ		
ชาย	33	56.9
หญิง	25	43.1
สภาพสมรส		
โสด	55	94.9
สมรสอยู่ด้วยกัน	1	1.7
สมรสแยกกันอยู่	2	3.4
จบการศึกษาชั้นสูงสุด		
ประถมศึกษา	26	44.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	27.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	12	20.7
อาชีวศึกษา	4	6.9
การประกอบอาชีพ		
กำลังศึกษา	23	39.7
ค้าขาย	3	5.2
รับจ้าง	5	8.6
พนักงานบริษัท ห้างร้าน	6	10.3
ว่างงาน	21	36.2

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 อายุ ผู้ป่วยจิตเวชวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 19-21 ปี
 ร้อยละ 50 อายุ 16-18 ปี ร้อยละ 39.6 และอายุ 13-15 ปี ร้อยละ 10.4
 เพศ ผู้ป่วยเป็นเพศชายร้อยละ 56.9 เพศหญิงร้อยละ 43.1
 สภาพสมรสของผู้ป่วย เป็นโสดร้อยละ 94.9 สมรสแยกกันอยู่ร้อยละ
 3.4 สมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 1.7
 การศึกษา ผู้ป่วยจบการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 44.8
 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 27.6 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 20.7 อาชีว-
 ศึกษาร้อยละ 6.9
 การประกอบอาชีพ ผู้ป่วยอยู่ในระหว่างกำลังศึกษา ร้อยละ 39.7
 ว่างงานร้อยละ 36.2 พนักงานบริษัท ห้างร้าน ร้อยละ 10.3 รับจ้าง ร้อยละ
 8.6 ค้าขาย ร้อยละ 5.2

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
ลักษณะของครอบครัว		
ครอบครัวเดี่ยว	29	50.0
ครอบครัวขยาย	11	19.0
ครอบครัวที่ไม่มีบิดาหรือมารดา	6	10.3
ครอบครัวที่มีคู่สมรสใหม่ของบิดามารดา	2	3.4
อาศัยผู้อื่น	10	17.3
สภาพสมรสของบิดามารดา		
สมรสอยู่ด้วยกัน	40	69.0
สมรสแยกกันอยู่	3	5.2
หย่าร้าง	7	12.1
บิดาถึงแก่กรรม	4	6.8
มารดาถึงแก่กรรม	1	1.7
ไม่ทราบ	3	5.2
จำนวนพี่น้องที่เกิดจากบิดามารดาเดียวกัน		
บุตรคนเดียว	7	12.1
2 คน	22	37.9
3 คน	10	17.2
4 คน	11	19.0
5 คน และมากกว่า 5 คน	8	13.8

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สภาพครอบครัว	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
ลำดับบุตร		
บุตรคนที่ 1	28	48.3
บุตรคนที่ 2	17	29.3
บุตรคนที่ 3 และมากกว่า 3	13	22.4
ปัญหาในครอบครัว		
ไม่มีปัญหา	18	31.0
มีปัญหา	40	69.0
ความรู้สึกรู้สึกต่อการดูแลผู้ป่วย		
ไม่เป็นภาระ	30	51.7
เป็นภาระ	28	48.3

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลสภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 ลักษณะของครอบครัว พบว่าเป็นครอบครัวเดี่ยวร้อยละ 50 ครอบครัว
 ขยายร้อยละ 19 อาศัยผู้อื่นร้อยละ 17.3 ครอบครัวที่ไม่มีบิดาหรือมารดาร้อยละ
 10.3 ครอบครัวที่มีคู่สมรสใหม่ของบิดาหรือมารดาร้อยละ 3.4

สภาพสมรสของบิดามารดา พบว่าสมรสอยู่ด้วยกันร้อยละ 69 หย่าร้าง
 ร้อยละ 12.1 บิดาถึงแก่กรรมร้อยละ 6.8 สมรสแยกกันอยู่ร้อยละ 5.2 มารดา
 ถึงแก่กรรมร้อยละ 1.7 และไม่ทราบสภาพสมรสของบิดามารดาร้อยละ 5.2

จำนวนพี่น้องที่เกิดจากบิดามารดาเดียวกัน พบว่าผู้ป่วยมีพี่น้อง 2 คน
 ร้อยละ 37.9 พี่น้อง 4 คน ร้อยละ 19 พี่น้อง 3 คน ร้อยละ 17.2 พี่น้อง 5
 คน และมากกว่า 5 คน ร้อยละ 13.8 เป็นบุตรคนเดียว ร้อยละ 12.1

ลำดับบุตร พบว่า ผู้ป่วยเป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 48.3 บุตรคนที่ 2
 ร้อยละ 29.3 บุตรคนที่ 3 และมากกว่า 3 ร้อยละ 22.4

ปัญหาในครอบครัว พบว่าครอบครัวของผู้ป่วยเป็นครอบครัวที่ผู้ดูแลผู้ป่วย
เห็นว่ามีปัญหาร้อยละ 69 ไม่มีปัญหาร้อยละ 31

ความรู้สึกรู้สึกต่อการดูแลผู้ป่วย พบว่าผู้ดูแลผู้ป่วยรู้สึกว่าการดูแลผู้ป่วยไม่
เป็นภาระร้อยละ 51.7 เป็นภาระร้อยละ 48.3

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับ
กับการป่วย

ข้อมูลเกี่ยวกับการป่วย	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
อายุที่เริ่มป่วย		
13-16 ปี	23	39.7
17-19 ปี	35	60.3
อาการระยะเริ่มต้น (prodromal phase)		
ปวดศีรษะ วิดกกังวล นอนไม่หลับ	19	32.8
ซึม แยกตนเอง	18	31.0
ซึมเศร้า	3	5.2
หงุดหงิด โทโหง่ง่าย	4	6.9
เอะอะอาละวาด พุดเพื่อเจ้า	4	6.9
อื่น ๆ	10	17.2
ระยะเวลาที่เริ่มมีอาการ		
1 วัน - 1 เดือน	25	43.1
1 เดือนขึ้นไป - 6 เดือน	10	17.2
6 เดือนขึ้นไป	23	39.7
ระยะเวลาที่มีอาการสำคัญ		
1-7 วัน	41	70.7
7 วันขึ้นไป - 14 วัน	7	12.1
14 วันขึ้นไป - 1 เดือน	10	17.2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการป่วย	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
อาการสำคัญที่นำมารักษา		
เอะอะ อาละวาด ทำร้ายผู้อื่น	22	37.9
หวาดกลัว ประสาทหลอน	14	24.2
นอนไม่หลับ ใจสั่น	9	15.5
ทำร้ายตนเอง	7	12.1
ซึมแยกตนเอง	4	6.9
อื่น ๆ	2	3.4
การวินิจฉัยโรค		
โรคจิตเภท	29	50.0
โรคทางจิตเวชอื่น ๆ	29	50.0

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการป่วยของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
อายุที่เริ่มป่วย พบว่า ผู้ป่วยซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเริ่มป่วยเมื่ออายุระหว่าง
17-19 ปี ร้อยละ 60.3 และอายุระหว่าง 13-16 ปี ร้อยละ 39.7

ระยะเวลาที่เริ่มมีอาการ พบว่า ผู้ป่วยที่เริ่มมีอาการตั้งแต่แรกจนมารับ
การรักษาเป็นระยะเวลา 1 วัน ถึง 1 เดือน ร้อยละ 43.1 ระยะเวลา 6 เดือน
ขึ้นไปร้อยละ 39.7 ระยะเวลา 1 เดือนขึ้นไป ถึง 6 เดือน ร้อยละ 17.2

อาการระยะเริ่มต้น พบว่า ผู้ป่วยที่มีอาการระยะเริ่มต้นก่อนมารับการรักษา
คือ ปวดศีรษะ วิดกกังวล นอนไม่หลับ ร้อยละ 32.8 ซึมแยกตนเองร้อยละ 31
หงุดหงิดโมโหง่ายและเอะอะอาละวาด พูดเพ้อเจ้อ จำนวนเท่ากันร้อยละ 6.9 ซึม-
เศร้าร้อยละ 5.2 และอื่น ๆ ร้อยละ 17.2

ระยะเวลาที่มีอาการสำคัญ พบว่าผู้ป่วยมีอาการสำคัญซึ่งต้องมารับการ
รักษาก่อนมาโรงพยาบาลเป็นเวลา 1-7 วัน ร้อยละ 70.7 ระยะเวลา 14 วันขึ้นไป
ไปถึง 1 เดือน ร้อยละ 17.2 ระยะเวลา 7 วันขึ้นไป ถึง 14 วัน ร้อยละ 12.1

อาการสำคัญที่นำมารักษา พบว่าผู้ป่วยมีอาการสำคัญที่ต้องรับการรักษา คือ เอะอะ อาละวาด ทำร้ายผู้อื่น ร้อยละ 37.9 หวาดกลัว ประสาทหลอน ร้อยละ 24.2 นอนไม่หลับ ใจสั่น ร้อยละ 15.5 ทำร้ายตนเอง ร้อยละ 12.1 ซึมแยกตนเอง ร้อยละ 6.9 อื่น ๆ ร้อยละ 3.4

การวินิจฉัยโรค พบว่า ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคจิตเภท ร้อยละ 50 ป่วยเป็นโรคทางจิตเวชกลุ่มอื่น ๆ ร้อยละ 50 ดังนี้

- Schizophrenia	29	ราย
- Delusional disorder	1	ราย
- Psychotic disorders not elsewhere classified	2	ราย
- Mood disorders	13	ราย
- Anxiety disorders	4	ราย
- Sexual disorders	1	ราย
- Adjustment disorder	5	ราย
- Personality disorders	3	ราย

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวนและอัตราร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับการรับการรักษา

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับการรักษา	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
ผู้นำมารับการรักษาครั้งแรก		
มารับการรักษาเอง	6	10.3
บิดา มารดา	37	63.8
ญาติ	15	25.9
การมาติดตามรับการรักษา		
ต่อเนื่อง	16	27.5
ไม่ต่อเนื่อง	30	51.7
ไม่เคยมารับการรักษาอีก	12	20.8
ก่อนมารับการรักษาครั้งนี้ เคยขาดการรักษาเป็นระยะเวลา		
1 - 6 เดือน	5	8.6
6 เดือนขึ้นไป - 1 ปี	10	17.2
1 ปีขึ้นไป	27	46.6
ไม่เคยขาดการรักษา	16	27.6
สาเหตุของการรักษาไม่ต่อเนื่อง		
ญาติเห็นว่าหายดีแล้ว	21	50
ญาติเห็นว่าไม่มีอาการกำเริบ	11	26.2
ผู้ป่วยไม่ยอมรับการรักษา	7	16.7
ไม่มีเงินค่าใช้จ่าย	2	4.7
ญาติไม่มีเวลาพามารักษา	1	2.4

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับการรักษา	จำนวน (58)	ร้อยละ (100.0)
การรักษาชนิดผู้ป่วยใน		
ไม่เคย	33	56.9
เคย	25	43.1
ระยะเวลาที่รับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอก ก่อนรับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน		
ตั้งแต่ 1 - 3 เดือน	8	32.0
3 เดือนขึ้นไป - 6 เดือน	8	32.0
6 เดือนขึ้นไป - 9 เดือน	5	20.0
9 เดือนขึ้นไป - 1 ปี	2	8.0
1 ปีขึ้นไป	2	8.0
ระยะเวลาที่รับการรักษาชนิดผู้ป่วยใน		
0 - 30 วัน	7	28.0
31 - 45 วัน	6	24.0
46 - 60 วัน	3	12.0
61 - 90 วัน	2	8.0
91 - 120 วัน	3	12.0
121 - 150 วัน	4	16.0

จากตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการรับการรักษาของกลุ่มตัวอย่าง
ดังนี้

ผู้นำผู้ป่วยมารับการรักษาครั้งแรก พบว่าเป็นบิดามารดาร้อยละ 63.8
เป็นญาติร้อยละ 25.9 และผู้ป่วยมารับการรักษาเองร้อยละ 10.3

การมาติดตามรับการรักษา พบว่า ผู้ป่วยมารับการรักษาไม่ต่อเนื่อง ร้อยละ 51.7 รับการรักษาต่อเนื่องร้อยละ 27.5 ไม่เคยมารับการรักษาอีกเลย ร้อยละ 20.8

ก่อนมารับการรักษาครั้งนี้ ผู้ป่วยไม่เคยขาดการรักษามาก่อน ร้อยละ 27.5 เคยขาดการรักษาเป็นระยะเวลา 1 ปีขึ้นไปร้อยละ 46.6 ขาดการรักษา 6 เดือนขึ้นไปถึง 1 ปี ร้อยละ 17.2 ขาดการรักษา 1-6 เดือน ร้อยละ 8.6

สาเหตุของการขาดการรักษา พบว่า เนื่องจากญาติเห็นว่าหายดีแล้ว ร้อยละ 50 ญาติเห็นว่าไม่มีอาการกำเริบร้อยละ 26.2 ผู้ป่วยไม่ยอมรับการรักษา ร้อยละ 16.7 ไม่มีเงินค่าใช้จ่ายร้อยละ 4.7 ไม่มีเวลาพามารักษา ร้อยละ 2.4

การรักษาชนิดผู้ป่วยใน พบว่า ผู้ป่วยไม่เคยรับการรักษาชนิดผู้ป่วยใน ร้อยละ 56.9 เคยรับการรักษาชนิดผู้ป่วยในร้อยละ 43.1

ระยะเวลาที่รับการรักษาชนิดผู้ป่วยในหลังจากรับการรักษาชนิดผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยส่วนใหญ่เคยรับการรักษาชนิดผู้ป่วยในหลังจากเป็นผู้ป่วยนอก เป็นระยะเวลา 1-3 เดือน และระยะเวลา 3-6 เดือน อัตราเท่ากันคือร้อยละ 32 ระยะเวลา 6-9 เดือน ร้อยละ 20 ระยะเวลา 9 เดือน - 1 ปี และ 1 ปีขึ้นไปร้อยละ 8 ตามลำดับ

ระยะเวลาที่รับการรักษาชนิดผู้ป่วยใน ผู้ป่วยส่วนใหญ่รับการรักษาชนิดผู้ป่วยในเป็นระยะเวลา 0-30 วัน ร้อยละ 28 รองลงมาเป็นระยะเวลา 31-45 วัน ร้อยละ 24 ระยะเวลา 121-150 วัน ร้อยละ 16.0 ระยะเวลา 46-60 วัน และ 90-120 วัน อัตราเท่ากันคือ ร้อยละ 12 และระยะเวลา 61-90 วัน ร้อยละ 8 ตามลำดับ

แสดงว่าผู้ป่วยได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยนอกมาตลอด แต่มีบางช่วงของการรักษา ผู้ป่วยมีอาการรุนแรงขึ้นจำเป็นต้องได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน โดยมีระยะเวลาห่างจากการเป็นผู้ป่วยนอกครั้งแรก 1-3 เดือน และ 3-6 เดือน เป็นส่วนมาก และมีระยะเวลาเป็นผู้ป่วยในตั้งแต่ 1-45 วัน เป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของระดับอาการทางจิต และระดับการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการวินิจฉัยของโรค

ผลการรักษา	โรคจิตเภท		โรคทางจิตเวชอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>อาการทางจิต</u>				
ระดับต่ำ	12	41.4	29	100.0
ระดับปานกลาง	8	27.6	-	-
ระดับสูง	9	31.0	-	-
รวม	29	100.0	29	100.0
<u>การปรับตัวทางสังคม</u>				
ระดับดี	9	31.0	23	79.3
ระดับปานกลาง	14	48.3	5	17.2
ระดับไม่ดี	6	20.7	1	3.5
รวม	29	100.0	29	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงถึงระดับอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคม ดังนี้

กลุ่มผู้ป่วยโรคจิตเภท ส่วนใหญ่มีอาการทางจิตอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 41.4 รองลงมาเป็นระดับสูง ร้อยละ 31.0 และระดับปานกลาง ร้อยละ 27.6 และมีการปรับตัวทางสังคมในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.3 รองลงมาเป็นระดับดี 31.0 และระดับไม่ดี ร้อยละ 20.7

กลุ่มผู้ป่วยโรคทางจิตเวชอื่น ๆ มีอาการทางจิตอยู่ในระดับต่ำทั้งหมด และมีการปรับตัวทางสังคมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ร้อยละ 79.3 ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.2 และระดับต่ำ ร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

เกณฑ์ในการแบ่งระดับอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคม

อาการทางจิต แบ่งระดับอาการทางจิตเป็น 3 ระดับ โดยใช้เปอร์เซ็นต์-
 ไซด์ที่ 33 และเปอร์เซ็นต์ไซด์ที่ 66 ของคะแนนระดับอาการทางจิตของกลุ่มตัวอย่าง
 เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ดังนี้

อาการทางจิตระดับต่ำ	0 - 8	คะแนน
อาการทางจิตระดับปานกลาง	9 - 16	คะแนน
อาการทางจิตระดับสูง	17 - 24	คะแนน

การปรับตัวทางสังคม แบ่งระดับการปรับตัวทางสังคมเป็น 3 ระดับ โดย
 แบ่งคะแนนการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ต่ำสุดจนถึงสูงสุดออกเป็น 3
 ระดับ ดังนี้

การปรับตัวทางสังคมระดับดี	5 - 10	คะแนน
การปรับตัวทางสังคมระดับปานกลาง	11 - 15	คะแนน
การปรับตัวทางสังคมระดับต่ำ	16 - 20	คะแนน

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านผู้ป่วย

ปัจจัยด้านผู้ป่วย	จำนวน	อาการทางจิต		การปรับตัวทางสังคม		t-test
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
อายุปัจจุบัน						
15-19 ปี	29	8.07	8.69	10.79	4.26	t=0.58
มากกว่า 20 ปี	29	6.90	6.62	9.66	4.01	t=1.05
เพศ						
ชาย	39	10.39	8.70	11.24	4.68	t=3.66*
หญิง	25	3.64	3.48	8.88	2.86	t=2.37*
อาชีพ						
กำลังศึกษาหรือทำงาน	37	2.92	3.00	7.59	2.25	t=-8.12*
ว่างงาน	21	15.52	6.74	14.86	2.10	t=-12.07*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี และอายุมากกว่า 20 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยเพศชาย สูงกว่าผู้ป่วยเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ป่วยเพศหญิง มีอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยเพศชาย

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยที่ว่างงานสูงกว่าผู้ป่วยซึ่งสามารถเรียนหรือทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ป่วยซึ่งสามารถเรียนหรือทำงาน ได้มีอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยที่ว่างงาน

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยด้าน ครอบครัว	จำนวน	อาการทางจิต		t=test	การปรับตัว ทางสังคม		t-test
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
		ลักษณะครอบครัว					
ครอบครัวเดี่ยว	29	6.79	7.28		9.83	8.86	
				t=-0.68			t=-0.73
ครอบครัวขยาย	29	8.17	8.13		10.62	4.44	
ปัญหาในครอบครัว							
ไม่มีปัญหา	18	4.00	6.14		8.39	3.65	
				t=-2.41*			t=-2.35*
มีปัญหา	40	9.05	7.85		11.05	4.13	
ความรู้สึกต่อการดูแลผู้ป่วย							
ไม่เป็นภาระ	30	2.33	2.90		7.50	2.42	
				t=-7.15*			t=-7.07*
เป็นภาระ	28	13.00	7.38		13.14	3.59	

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยที่อยู่ในครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยซึ่งอยู่ใน
ครอบครัวที่มีปัญหา สูงกว่าผู้ป่วยซึ่งอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้ป่วยที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่มีปัญหามีอาการทางจิตและ
การปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยซึ่งอยู่ในครอบครัวที่มีปัญหา

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วย ซึ่งผู้ดูแล
ผู้ป่วยรู้สึกว่าเป็นภาระ สูงกว่าผู้ป่วยซึ่งผู้ดูแลรู้สึกว่าจะไม่เป็นภาระอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าผู้ป่วยซึ่งผู้ดูแลรู้สึกว่าจะไม่เป็นภาระมีอาการทางจิต
และการปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยซึ่งผู้ดูแลรู้สึกว่าเป็นภาระ

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านการป่วย

ปัจจัยด้าน การป่วย	จำนวน	อาการทางจิต		t=test	การปรับตัว ทางสังคม		t-test
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
อายุที่เริ่มป่วย							
13-16 ปี	9	6.11	8.07		10.78	3.67	
17-19 ปี	46	7.71	7.88	t=-0.56	10.04	4.30	t=-0.48
ระยะเวลาที่เริ่มมีอาการ							
1 วัน-1 เดือน	25	3.40	3.59		8.36	2.87	
1 เดือนขึ้นไป	33	10.58	8.51	t=-4.36*	11.64	4.43	t=-3.22*
การวินิจฉัยโรค							
โรคจิตเภท	29	10.59	8.12		12.14	4.27	
โรคทางจิตเวช อื่น ๆ	29	4.38	5.85	t=3.34*	8.31	3.01	t=3.94*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยซึ่งเริ่มมีอาการป่วยครั้งแรกอายุระหว่าง 13-16 ปี และผู้ป่วยซึ่งมีอาการป่วยครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 17-19 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วย ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่เริ่มมีอาการจนมาพบแพทย์นานกว่า 1 เดือน สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่เริ่มมีอาการป่วยจนมาพบแพทย์น้อยกว่า 1 เดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ป่วยซึ่งเริ่มมีอาการป่วยก่อนมาพบแพทย์เป็นระยะเวลา น้อยกว่า 1 เดือน มีอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยซึ่งมี อาการป่วยก่อนมาพบแพทย์นานกว่า 1 เดือน

ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วย ซึ่งได้ รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคจิตเภท สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผู้ป่วยซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่า เป็นโรคทางจิตเวชในกลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ผู้ป่วยซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคทางจิตเวชกลุ่มอื่น ๆ มีอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมดีกว่าผู้ป่วยซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคจิตเภท

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านการรับการรักษา

ปัจจัยด้าน การป่วย	จำนวน	อาการทางจิต		t=test	การปรับตัว ทางสังคม		t-test
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
การมารับการรักษา							
ต่อเนื่อง	16	7.69	7.09		10.50	4.35	
				t=0.12			t=0.31
ไม่ต่อเนื่อง	42	7.40	7.98		10.12	4.11	
การรักษาชนิดผู้ป่วยใน							
ไม่เคย	33	6.00	7.47		9.36	4.15	
				t=-1.72			t=-1.86
เคย	25	9.44	7.66		11.36	3.93	

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วยที่มารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง และมารับการรักษาไม่ต่อเนื่อง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ค่าเฉลี่ยอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมของผู้ป่วย ซึ่งเคยรับการรักษาชนิดผู้ป่วยใน และไม่เคยรับการรักษาชนิดผู้ป่วยใน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย อาการทางจิต และการปรับตัวทางสังคมโดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (N=58)

ปัจจัย	การปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย	อาการทางจิต	การปรับตัวทางสังคม
การปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย	-	0.46*	-
อาการทางจิต	-	-	0.86*
การปรับตัวทางสังคม	0.60*	-	-

* $P < 0.001$

จากตารางที่ 11 การทดสอบสหสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย อาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคม พบว่า

ค่าสหสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วยและอาการทางจิตเท่ากับ 0.46 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วยมีความสัมพันธ์กับอาการทางจิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ค่าสหสัมพันธ์ของการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วยและการปรับตัวทางสังคมในปัจจุบันเท่ากับ 0.60 แสดงว่าการปรับตัวทางสังคมก่อนป่วย มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ค่าสหสัมพันธ์ของอาการทางจิตและการปรับตัวทางสังคมเท่ากับ 0.86 แสดงว่า อาการทางจิตมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001